

«Καλή Ἀνάσταση, γιέ μου!»

Μέ ντυμένους ὄλους στά **λευκά** οικογένεια, συγγενεῖς καί φίλοι, πραγματοποιήθηκε τό τελευταῖο ἀντίο στόν Κύπριο φοιτητή **Κυπριανό Παπαϊωάννου**, πού «ἔχασε» τή ζωή του στή φοιτητική σύγκρουσι τρένων στά Τέμπη (τήν Τρίτη τῆς καθαρᾶς ἑβδομάδας). Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ 23χρονου παλληκαριοῦ τελέστηκε στίς 10 τό πρωί τῆς 6ης Μαρτίου στόν ἱερό Ναό Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου στό Αὐγόρου Κύπρου, μέ τήν ἐκκλησία πλημμυρισμένη ἀπό ἑκατοντάδες κόσμο. Παρών καί ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Νίκος Χριστοδουλίδης.

Λόγια τοῦ πατέρα τοῦ ἀγνοῦ φοιτητῆ, τοῦ **ιερέως Χριστοδούλου Παπαϊωάννου**.

«Γιέ μου, ἀνθρωπίνως σπαράζομαι κι ἐγώ καί ἡ μάνα σου καί τά ἀδέλφια σου καί ὅλοι ὅσοι σέ γνωρίζουν καί σέ ἀγαποῦν. Τά ἀνθρώπινα παρέρχονται κι ἐσύ μπῆκες στό φῶς καί ἔτσι πρέπει νά σέ ἀντιμετωπίζουμε.

Θέλω νά τοῖσιω, γιά μένα τό λέω πρῶτα, ὅτι εἶμαι ἀναπαυμένος πού δέν ἤμουν μαλωμένος μαζί του. Εἶχαμε μιά πολύ καλή σχέση καί ἔβαλα μέ τό μυαλό μου, ἄν ἤμουν μαλωμένος, τώρα τί θά ἔκανα; Ὁ πόνος μου θά ἦταν πολλαπλάσιος. Εἶναι πόνος μέγανος νά χάνεις παιδί, εἰδικά ὅταν εἶναι ξαφνικά. Τό στείλαμε στήν Ἑλλάδα νά τόν σπουδάσουμε καί τόν παίρνομε πίσω νά τόν θάψουμε. Δέν εἶναι εὐκόλο πράγμα. Ἄλλ' ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, ἐπειδή ἦταν ἕνα παιδί κοντά στήν ἐκκλησία καί εἶχε στή συνείδησή του μιά ἀκρίβεια πνευματική, στή σχέση του μέ τόν Θεό, νιώθω μιά μεγάλη παρηγοριά στήν καρδιά μου. Τό ἴδιο καί ἡ παπαδιά μου, τό ἴδιο καί ἡ ἀδελφή μου.

Ὁ πόνος εἶναι πόνος. Καί δέν θέλω, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυπριανοῦ πού ἦταν εὐαίσθητος καί δέν ἔβλαψε κανέναν ποτέ, δέν θέλω νά βλαφτεῖ κάποιος. Γιατί κάποιος θέλουν νά βγάλουν τό ἄχτι τους τώρα καί τόν πόνό τους, σέ κάποιους πού ἔκαναν κάποια λάθη ἀνθρώπινα. Ἄς διορθωθεῖ τό σύστημα λειτουργίας τῶν πραγμάτων.

Ὅλοι μέ **λευκά** προπέμπουμε τό γιό μας. Τό παιδί αὐτό ἦταν λευκό. Ἀπό μικρό ἦταν στό **φῶς τοῦ Χριστοῦ**. Ἦταν φωτισμένο, καθαρό παιδί. Ὅποτε δέν τό κηδεύουμε σάν νεκρό, ἀλλά σάν ἀνθρώπο πού πῆγε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ...

Δέν μπορῶ νά μή συγχωρήσω, γιατί ὁ Κυπριανός συγχωροῦσε τούς πάντες. Καί ἕνας χριστιανός δέν μπορεῖ νά κρατᾶ μέσα του τέτοια πράγματα. Δυσκολεύεται ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν κρατᾶ κακίες. Ἡ συγχώρηση ἐλευθερώνει καί παρηγορεῖ».

• Σύσσωμος ὁ κλῆρος τῆς Κύπρου βρέθηκε στήν ἐκκλησία τοῦ Αὐγόρου Κύπρου γιά νά στηρίξη τήν εὐλαβῆ οικογένεια, τόν ἱερέα πατέρα καί τήν πρεσβυτέρα μητέρα μέ τά ἕξι παιδιά τους. Ἡ συγκίνηση τοῦ κόσμου καί ἡ προσέλευσή του δέν ἔχει προηγούμενο. Ὁ νεαρός Κυπριανός ἦταν φοιτητής τῆς Νομικῆς στό Πανεπιστήμιο τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ κοσμητορας τῆς Σχολῆς κ. Παναγιώτης Γκλαβίνης εἶπε μεταξύ ἄλλων: «Ὁ ἱερέας πατέρας τοῦ Κυπριανοῦ μᾶς τόν ἔστειλε νά τόν σπουδάσουμε, κι ἐμεῖς τοῦ τόν γυρίσαμε χθές μέσα σέ φέρετρο. Τί νά πεῖς τώρα σ' αὐτό τόν πατέρα; Ὁ Κυπριανός ἔδειξε στή γενιά του τί θά πεῖ ὑπευθυνότητα, τί θά πεῖ καθῆκον, πού δέν πρέπει νά παίζουμε μέ αὐτό, καί τί θά πεῖ εὐθύνη τελικά. Τήν ἀναλαμβάνουμε στό ἀκέραιο».

• Στόν ἐπικήδειο μεταξύ τῶν ἄλλων ὁ π. Χριστόδουλος ἀποκάλυψε τίς τελευταῖες συνομιλίες μέ τόν γιό του:

—π. Χριστόδουλος: «Τί θά κάνεις, γιέ μου, τήν Τυρινή;».

—Κυπριανός: «Θά πάμε μέ τή Χριστίνα μου στήν Ἄνδρο γιά νά προσευχηθοῦμε καί νά πάρουμε τήν εὐλογία τῆς Ἁγίας Μαρίας γιά τό γάμο μας (θά γινόταν τόν Αὐγουστο)».

—π. Χριστόδουλος: «Εὐλογημένα νά πάτε, γιέ μου, προσεκτικά, μέ τό καλό νά ἐπιστρέψετε».

—Κυπριανός (Τρίτη πρωί): «Περάσαμε πάρα πολύ καλά. Θά γυρίσω στή Θεσσαλονίκη μέ τρένο, πού εἶναι καί πιό φτηνό, νά κάνω οἰκονομία, καί θά διαβάζω στό δρόμο, γιά νά τελειώσω, γιατί μέ περιμένουν καί ὑποχρεώσεις...».

—π. Χριστόδουλος (μετά τήν τραγωδία): «Τώρα ὁ Θεός εἶναι δίπλα σου, γιέ μου. Δίπλα στήν πολυμαρτυρική σορό σου, ἀλλά εἶναι δίπλα καί στήν ὄλο φῶς ψυχὴ σου. Ἡ Ἁγία Μαρίνα, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ὁ Ἀπόστολος Βαρνάβας καί ἡ μάνα μας ἡ Παναγία θά εἶναι μαζί σου, λεβέντη μου».

• Ὁ εὐλαβῆς καί ἥρωας π. Χριστόδουλος Παπαϊωάννου σφράγισε τά ραγισμένα ἀπό τή συγκλονιστική του πίστι λόγια του: **«Καλή Ἀνάσταση, γιέ μου»**.

• Τί νά προσθέσης στήν πίστι τῆς Κυπριακῆς οικογένειας; Τό δάκρυ τους διαμάντι. Τό μάτι τους θωριά τοῦ οὐρανοῦ. Τά χέρια τους ἀγκαλιά ἑνός ἀγγέλου. Ἡ καρδιά τους οὐράνια καμπάνα, πού κτυπᾶ δυνατά, νά τήν ἀκούσουμε ὄλοι: **«Δέν πέθανε! Κοιμᾶται. Δέν χάθηκε! Σῶος καί ἀβλαβῆς βρίσκεται στήν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στή Χαρά τῆς αἰώνιας ζωῆς»**.